

دیپلماسی غذایی در آغاز راه

چهل و هفتمین جلسه قرار گاه دیپلماسی غذایی روز چهارشنبه ۲۸دی به ریاست وزیر جهاد کشاورزی برگزار شد و مسائل و مواع حمل و نقل بین‌المللی و صادرات محصولات کشاورزی از شمال کشور (لجستیک دریای خزر) مورد بررسی و تبادل نظر قرار گرفت. سیدجواد سادات‌نژاد ۱۴ مهر گفته بود «پس از ۱۶ سال قرار گاه دیپلماسی غذایی در وزارت جهاد کشاورزی ایجاد شد.» به گفته رئیس سازمان حفظ نباتات کشور، این قرار گاه روزهای چهارشنبه هر هفته جلسه دارد. هدف از تشکیل چنین قرار گاهی تقویت دیپلماسی غذایی در بخش کشاورزی و ارتباط با دیگر کشورهاست. وضعیت ارزآوری محصولات کشاورزی نشان می‌دهد ایران هنوز با جایگاه واقعی خود در صادرات محصولات کشاورزی فاصله دارد.

ظرفیت ۱۵۰۰ کیلویی طلادر زرشوران

سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) اخیراً از عملیاتی شدن برنامه احداث فاز توسعه کارخانه طلای زرشوران خبر داده و گفته است «فاز توسعه طلای زرشوران، با سرمایه‌گذاری تقریبی ۵۰ میلیون یورو اجرا می‌شود که هدف آن ایجاد ظرفیت جدید تولید هزار و ۵۰۰ کیلو شمش طلا در سال خواهد بود و با احداث و تکمیل این فاز، ظرفیت تولید طلا در شرکت گسترش معادن و صنایع معدنی طلای زرشوران به سه تن در سال خواهد رسید.»

شهرستان تکاب استان آذربایجان غربی دارای دو معدن طلای مهم «زرشوران» و «اق دره» است که معدن اولی در دست بخش دولتی (ایمیدرو) و دومی نیز در دست بخش خصوصی است اما مردم تکاب معتقدند از هیچ کدام از این معادن بهره‌ای به شهر آنها نمی‌رسد.

مماشات با کره جنوبی ممنوع!

«یون سوک یول» رئیس‌جمهور کره جنوبی اخیراً در سفر به ابوظبی، «ایران ما» را بزرگ‌ترین تهدید امارات عنوان کرده است. این در حالی است کشورش که تحت سیطره امریکاست بیش از ۷ میلیارد دلاری از اموال مردم ایران را در زنده است و صراحتاً اعلام می‌کند چون امریکا اجازه نمی‌دهد، امکان پس دادن آن را ندارد. حسین نوش‌آبادی نماینده فعلی مجلس که پیشتر سفیر ایران در امارات بود گفته است «ما می‌توانستیم از مجامع حقوقی درباره اموال بلوکه شده خود در کره جنوبی دادخواهی کنیم، مماشات مسئولان ما درباره پرداخت دیون کره جنوبی باعث جری شدن آنها شده تا جایی که به جای ادای دین خود به ایران، چنین اظهاراتی می‌کنند که ناشی از تحریک دشمنان ما است.» البته به چرایی مماشات مسئولان اشاره نکرده و نگفته است چرا مجلس پیگیری نیست. به‌نظر می‌رسد توجیهی برای مماشات با کره جنوبی نیست و باید با اقدام قاطع مانع دست‌درازی و زبان‌درازی کره جنوبی شد.

تک چرخ کلامی نمایندگان!

احمد نادری که در بخش معرفی توئیتز خود را «دانشیار دانشگاه تهران، نماینده مردم تهران، عضو هیئت رئیسه مجلس، رئیس فراکسیون مقابله با آسیب‌های اجتماعی، عضو اتحادیه بین‌المجالس جهانی و سخنگوی فراکسیون گام دوم» معرفی کرده، اخیراً در یک پیام توئیتزی نوشته است «اینکه تنها ۳۸درصد بنزین تولیدی کشور استاندارد است، اینکه از ۲۵ میلیون خودرو شماره گذاری شده در کشور ۵/۶میلیون فرسوده هستند، اینکه حدود ۹۰درصد از ۱۲ میلیون موتور سیکلت کاربرآوری و غیر استاندارد است؛ یعنی حل معضل آلودگی هوا فرمول پیچیده‌ای ندارد بلکه عزم و اراده مدیران را می‌طلبد.» این نماینده در حالی در مقام مطالبه‌گر ظاهر شده که با عنایت به معرفی‌نامه بلندبالای صفحه توئیتز خودش، در مقام پاسخگوست. منهای همه القاب و عناوین، صرفاً به‌دلیل عضو هیئت رئیسه مجلس بودن باید از «انجام شده»ها گزارش بدهد نه آنکه از «باید»ها سخن بگوید. تک چرخ کلامی در فضای مجازی هیچ آورده‌ای برای مردم ندارد.

۱۲ جوان

|روزنامه جوان

کاواکوی

اقتصاد

سرویس اقتصادی ۸۸۴۹۸۴۳۹

«جوان» وضعیت تجاری ایران و پاکستان را واکاوی می‌کند

مراودات تجاری تهران-اسلام‌آباد در بند تگانه‌های سیاسی

روابط اقتصادی تهران- پاکستان معمولاً تابعی از ماهیت تفکر حاکم بر قوه مجریه پاکستان به پاکستان است. این کشور به عنوان یکی از چهار کشور داری نظام سیاسی «جمهوری اسلامی» قواعد سیاسی پیچیده‌ای دارد به‌طوری‌که احزاب و نظامی‌ها به‌اتفاق در اداره پاکستان شریک هستند و همین پیچیدگی غالباً بر روابط اقتصادی این کشور با همسایگان از جمله ایران سایه می‌اندازد. پاکستان که روزگاری با تلاش‌های محمدعلی جناح پارسی‌گو و حزب وائوتاست استقلال خود را

از هند به دست بیارود، در عصر کنونی غالباً متأثر از سیاست‌های خارجی است. پاکستان به «کشور کودتاها» نیز معروف بوده و ساختار شکننده‌ای دارد. البته روابط تجاری تهران-اسلام‌آباد نیازمندی‌های متقابل به یکدیگر دارند و در برخی موارد نیز رقابت‌هایی حاکم است ولی استفاده‌بهبینه از ظرفیت‌های موجود نیازمند فرصت‌شناسی و اراده مسئولان کشورمان است. فرصت‌شناسی مسئولان اقتصادی ایران در بی‌توجهی به سواحل مکران به اندازه کافی به مردم ایران خسارت‌زده

ترکیب تجارت تهران-اسلام‌آباد

امارات، افغانستان قبل از پاکستان به ترتیب مقاصد صادراتی ایران در بین کشورهای همسایه و امارات، ترکیه، روسیه، پاکستان و عمان به ترتیب پنج مبدأ وارداتی ما در بین کشورهای همسایه ایران هستند. وی هدف‌گذاری مراودات تجاری ایران وپاکستان را ۵میلیارد دلار مطرح می‌کند و می‌افزاید: «ایران وپاکستان مرزهای زمینی ودریایی مشترک دارند و طی دو سال اخیر، دو مرز زمینی رسمی نیز گشوده شده است و هم‌اکنون مرزهای «پیمانان» و «پیشین» و «میرجاوه» در بینستان، بلوچستان از جمله مرزهای زمینی فعال با کشور پاکستان هستند. لطیفی عمده محصولات وارداتی ایران از پاکستان را «برنج و انواع میوه‌ها همچون انبه و ماشین‌آلات» مطرح و تأکید می‌کند: «مصالح ساختمانی، گاز مایع، مشتقات نفتی، مواد خوراکی و غذایی و… عمده محصولات صادراتی ایران به پاکستان است.» این کارشناس مسائل اقتصادی به‌نکته

پاکستان، بازار مکمل برای ایران

عربستان سعودی و اندونزی هستند که سهم ایران از صادرات در بازار پاکستان در سال گذشته فقط دو درصد بوده است.» وی پاکستان را بازار مکمل ایران می‌داند و می‌گوید: «دلیل دیگری که حضور ایران در بازار تجارت با پاکستان در سال ۱۴۰۰ حجم کل تجارت ایران با پاکستان در سال ۶۹۳ هزارو ۱۶۰ دلار بود.» دامرودی خاطر نشان می‌کند: «بیشترین کشورهای صادرکننده به پاکستان شامل چین، امارات متحدهعربی، ایالت متحده آمریکا،

“

جمهوری اسلامی ایران به پاکستان معادل یک میلیارد ۲۴۳ میلیون و ۵۰۸ هزارو ۱۶۳ دلار و حجم واردات ایران از پاکستان نیز معادل ۲۶۰ میلیون و ۱۸۴ هزارو ۹۹۷ دلار (در سال مالی ۱۴۰۰) بود. حجم کل تجارت ایران با پاکستان در سال ۱۴۰۰ نیز معادل یک میلیارد و ۵۰۳ میلیون و ۶۹۳ هزارو ۱۶۰ دلار بود.» دامرودی خاطر نشان می‌کند: «بیشترین کشورهای صادرکننده به پاکستان شامل چین، امارات متحدهعربی، ایالت متحده آمریکا،

چهارشنبه ۵ بهمن ۱۴۰۱ | ۳ رجب ۱۴۴۴

نظام اقتصادی اسلام

طبعاً رهیافت جمهوری اسلامی ایران مبتنی بر «نه شرقی، نه غربی» درباره همه ساحت‌ها از جمله اقتصاد صدق می‌کند. نفی نظام‌های اقتصادی نئولیبرالیسم و کمونیسم با پشتوانه «نظام اقتصادی اسلام» است. اما این نظام آنطور که باید، معرفی و مورد توجه قرار نمی‌گیرد. از این جهت در سلسله مطالبی کتاب «نظری به نظام اقتصادی»، مجموعه یادداشت‌های متفکر شهید استاد مرتضی مطهری را بازخوانی می‌کنیم.

ایرادماتر یالیسم تاریخی

اینکه طرفداران «ارزش کار» قطعی و مسلم می‌گویند که انسان همواره کوشش می‌کند از تلاش خود سودبیشتری ببرد پس محال است که کار پرسودتر را به خاطر کار کم‌سودتر ترک کند، درست نیست. این نظر مبتنی بر ماتریالیسم تاریخی است؛ مبتنی بر این است که محرک اصلی بشر در همه تولیدها و کارها منافع اقتصادی باشد و حال آنکه منافع اقتصادی یکی از محرکات بشری است. در کارهای اقتصادی غالباً همین طور است که هدف اصلی تحصیل سود و منفعت مادی است، ولی سایر کارها که ارزش اقتصادی نیز دارد اکثر برخلاف است. مثلاً اکثر معلمین شغل خود را نه به واسطه اینکه در آمد بیشتری دارد بلکه به واسطه اینکه کار شریفی است و مورد علاقه آنهاست قبول کرده‌اند. برخی از کشاورزان در کنار محصول‌های پرسود به ایجاد محصول‌های پرزحمت و کم سود و نمونه نیز می‌پردازند، فقط به خاطر اینکه از این افتخار برخوردار باشند که در مزرع آنها همه گونه محصول وجود دارد. در میان مؤلفین بافتناش آثاری یافت می‌شود که همه پسند عامته است. است ولی زحمت قیوق‌الهدایه لازم دارد. از لحاظ اقتصادی صرفه با کار اول است ولی مؤلف بافتناش هرگز حاضر نیست تمام وقت خود را صرف کار ساده پرسود بکند. هر قوم قومی کتاب مفتاح را در چند ماه وسپه‌الحار را در ۲۵ سال تألیف کرددقیفنه‌البحار تقریباً صد برابر مفتاح است و سود آن یک صدم مفتاح (اگر مؤلف می‌خواست حق تألیف بگیرد)، ولی مؤلف هرگز حاضر نیست وقت خود را صرف کارهایی نظیر مفتاح بکند. خودنویسنده این اوراق، باصرف وقت کم در دلسنان راستان سود بهتری می‌برد از صرف وقت زیاد در تدریس اسفبار یا تألیف اصول فلسفه و غیره ولی هرگز حاضر نیست عقربه فعالیت خود را متوجه سوداقتصادی به‌تنهایی بکشد یکی از ایرادهای مهم بر اصل «ارزش کار» این است که به فعالیت‌های بشری بیش از حد جنبه مادی و سودجویی (سوداقتصادی) داده شده است. مثل این است که همه کارها از نوع عملگی دانسته شده‌است و حال آنکه در همان عملگی نیز سر عملگی مزدبیشتر دارد، نه به واسطه صرف انرژی بلکه به واسطه زبر و زرنگی بیشتر سر عمله.

مکتب

کانون‌های تفکر پاکستان

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی چندی قبل در گزارشی با عنوان «کانون‌های تفکر پاکستان» به بررسی نقش اندیشکده‌های معتبر و معروف پاکستان و همچنین روابط آنها با دولت، پارلمان و احزاب این کشور پرداخت. طبق نتیجه‌گیری این گزارش، در پاکستان کانون‌های تفکر بخشی از نظام سیاسی و حزبی به‌شمار می‌روند. براساس تنوع و تعدد احزاب فعال در این کشور کانون‌های تفکر متعددی در رشته‌های مختلف فعالیت دارند. تا آنجا که کشور پاکستان از نظر دارا بودن کانون‌های تفکر و اثرگذاری آنها جزو کشورهای مشهور جهان است. این مراکز معمولاً از طریق برگزاری همایش‌ها و مشارکت در طرح‌های پژوهشی مشترک با دیگر مؤسسات بین‌المللی در حوزه‌های مختلف اعتبار کسب می‌کنند، اما با توجه به جایگاه این اندیشکده‌ها در میان مراکز مطالعاتی معتبر جهانی می‌توان گفت که هنوز مسیری طولانی برای رقابت با اندیشکده‌های بین‌المللی کشورهای پیشرفته بشری وجود دارد. مؤسسات تحقیقاتی پاکستان در داخل این کشور نیز به جایگاه قابل توجهی دست یافته‌اند و در زمینه‌های مختلف به نهادهای دولتی و پارلمانی خدمات پژوهشی و مشاورتی ارائه می‌دهند که این امر می‌تواند از وقوع اشتباه در تصمیم‌گیری‌های سیاسی، امنیتی، اقتصادی و اجتماعی ممانعت کند. این مراکز پژوهشی می‌توانند در زمینه‌هایی نظیر ساختن آینده پاکستان، جلوگیری از تنش‌های داخلی و خارجی، مبارزه با فقر، ارائه طرح‌هایی برای توسعه همه جانبه و آمادسازی برای مقابله با چالش‌های زیست‌محیطی و آب و هوایی به سیاست‌مداران و مردم این کشور مشاوره دهند.

همچنین در بخشی از این گزارش آمده است سیاست در پاکستان متأثر از ایدئولوژی و هویت احزاب سیاسی و همچنین شخصیت کارکنانمبتک رهبران احزاب است. در عین حال کمبود فاشنی از نظر احزاب مهم و متناقضی مشهود است. تشکیل یک‌اندیشکده در هر حزب که با هدف شکل‌دهی به سیاست عمومی بر پایه تحقیق و تحلیل ایجاد شده باشد به توانمندی‌های احزاب سیاسی می‌افزاید و کشور را به‌سوی سیاستگذاری بر پایه تدبیر سوق می‌دهد. در خصوص کشور پاکستان نیز نیاز به تشکیل اندیشکده‌هایی در احزاب سیاسی، مهم به‌نظر می‌رسد. زیرا عناصر فرهنگی به‌منزله موانعی برای تصمیم‌گیری اندیشمندانه و حکومت مناسب عمل می‌کنند. میان اندیشکده‌ها و احزاب سیاسی پاکستان پیوندی عمیق وجود دارد. در واقع این دو نهاد به‌طور گسست‌ناپذیری از بدو تأسیس این کشور همزاد یکدیگر بوده‌اند. همین مسئله موجب شده است تا بررسی اندیشکده‌ها را با معرفی اجمالی احزاب آغاز کنیم. چندانکه در ادامه این گزارش اشاره خواهد شد اندیشکده‌ها محل تبادل آرا و تصمیماتی‌اند که در نهایت توسط احزاب در دستور کار مراکز تصمیم‌گیری و تقنین قرار می‌گیرند. از همین‌رو است که میزان تأثیر اندیشکده‌ها در گرو وزن سیاسی احزابی در پارلمان و سهم آنها از قدرت است تا آنجا که بودجه اندیشکده‌ها براساس تعداد اعضای حزب متبوع‌شان در پارلمان است. البته در واقعیت متأسفانه، فرهنگ واقعی مناظر، بحث و تصمیم‌گیری براساس مشورت و توافق در پاکستان وجود ندارد. بنابر این حاکمان تمایل دارند تصمیمات خود را در خفا و به‌طور یکجانبه و در واکنش به شایعات یا حتی براساس تئوری‌های توطئه اختصاً کنند. طبعاً در این زمینه سیاسی اندیشکده‌ها نقش مؤثری در تبیین و بسط دیدگاه‌ها و برنامه‌های حزبی دارند. وابستگی اندیشکده‌ها ومطالعات آنها به احزاب سیاسی و اینکه کدام حزب قدرت را در اختیار داشته باشد مانع شکل‌گیری نظرات بلندمدت و عمیق است. به‌عبارت دیگر گاه، نبود شیوه نظام‌مند تصمیم‌گیری معمولاً عامل اصلی تصمیمات نادرست است که در نهایت به عواقب ناگواری ختم می‌شود.

